

A Agrela - Parada - Ordes, 1980-10

Informante: Esclavitud (80)

Compiladora: Dorothé Schubarth

Transcripción: Dorothé Schubarth e Antón Santamarina

Ordes VIII, 2, Agrela, Parada, Ordes, Esclavitud 80 anos

CD 16, 19-21

VIII, 2, 360.

41) Eso sí, meu queridinho,
práida do meu paladar-s
con permiso destes señores
unha volta moslla dar-e.

366.

42) O novio e maila novia
iban polo camp'arriba,
o novio como é tan pillo
tireu a novia por riba. *mai ben da*

368.

43) O novio e maila novia
iban polo camp'abaixo
a novia como era tan pilla
betrou a novia por baixo.

(26) 370. Galado

(21) 419.

44) Este cantariño novo
quen o soubera cantar-e,
as nenas da miña terra
sábense repenicar-e.

421.

45) Santiago me prendeu
Pontevedra me ceibou
unha nena da Mariña
foi a que ~~me~~ *os* *m'afanzou*

423.

46) /: Buenos Aires, buena tierra :/
no volv*eo* de buenos Aires
sin tomar amores nala
***

425.

47) Buenos Aires, terra chan
tódalas millores mozas
para Buenos Aires van.

426.

48) Dicen que *Habana* i-es
sepultura d'*Españoles*,
Habana, por Dios te pido
no me mates mis amores.

428.

49) Dicen que Habana es
sepultura de los vivos,
Habana, por Dios te pido
no me mates mis amiglos.

433.

50) Estando de *Gintinela*
en la glorifa del diablo,
me viñeron relevar
cuatros soldados y un cabo.

(as fallas →)

VIII, 2, 370 CD 16, 20

Deses hai moitas cántaras per'eu aghora non as pode cantar. Colle ó monte a mais cunha lata no carro. E xa saliamos cantando desdes a casa xq par'o monte, e vinhamos cantando... uns chamában polo carro e otros cantando trás.

Per aghora non s'orí unha cantarea (?).

A xent'aghora ... Xa cuando eran rapaces, mira, ti xa sabes como é — la marañas, vivían os rapaces todos de Ghindifón e traían un [acer] dieiro, e unhos tocaban no caldeiro e outros tocaban e mas cantaban. E despois a moedá cuando íbamos á romaría, salímos de casa, xa desdes d'agui, cada un dende dond'estaba, e íbamos cantando (ben sebes, onde está Aguadán; non sebes?)

salímos cantando dende d'apu e íbamos cantanto asta roada. Despois, polo medio da tarde (que aquela habia as roadas eran pola tarde que non eran de noite) íbamos asta romaría, entrabmos na roada, moros e moras... íbamos asta romaría cantando e así que...

e tocaban e bailaban así polo medio
da tarde. Xuntábanse mozas toda a maiores
mozos; as mozas estendían así o manto
(ben sabeis com 'é) no campo e ~~baixaban~~
~~e traxían as rosquillas~~, iban ás rosquillas
e traxían así no manto! rosquillas e
batiburras ali no manto e despois
xuntábanse os mozos e maiores mozas
e os mozos compataban o viño,
se cada traía unha fla de viño,
asegúñen houbese de mozas, os mozos
peijaban o viño e as mozas pagaban
as rosquillas. E despois e
cando os rapaces pequenos que
chegaban por ahí taban así así
tirábanse así rosquillas para
que as pillasen. E despois
cantabamos todos. E xuntában-
se todos a cantar, a cantear
un lado e cantearhas do outro.

É rà xente máis adeverdida coa gaita.
 Per a gaita non se sinte nad.

Os domingos xuntábanse no carcel
 mores e mores e rapaces e rapazas
 Todos se xuntaban a loca-la pañeiada
 E unho tocaban na pandeixa e outros
 bailaban. Eu non bailaba nad, críase
 rapaza, xa era moi grande, por esa,
 eu non bailaba nad. e estaba feitando...
 fui bailade, e ^{empezou} Lela de Gómez (ben sabes
 que é): "¿E que é aquela que baila
 ali? Ai, éch'a 'Scavitu do Pedro." Ai, Santo Díos:
 nunca mis ~~comer~~ ^{outra} baila botei; Nunca máis
 nunha romaría.. nin nunca máis fui
 bailare. Pero cantar ~~era~~ era mellor
 cantadora de todo Parada, cantar canta-
 ba como me debía gitar, pero bailar
 non bailaba nad, xa nunca fui bailare.
 E miña irmán Carnota, ~~era~~ ^{era} maito ~~de~~
~~de~~ bailar, aquela bailaba ... [...] E 'spois
 nos cantabamos